

РЕШЕНИЕ

№ 3111

гр. София, 30.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **11213** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез главен юрк. В. М., против решение от 28.09.2024 г., постановено по НАХД №10506/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 11-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № СОА23-РД11-1036 от 22.12.2023 г., издадено от Кмета на Столична община, с което на основание чл. 34а, ал. 1 ЗЗШОС е наложена глоба в размер на 500 лева на М. М. И., за нарушение на чл.16а, ал. 5 от Закона за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС).

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон, нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Касаторът оспорва извода на първоинстанционния съд, че в хода на административнонаказателното производство не са събрани данни затова, че М. М. И. лично е извършвал действия на строителния обект, които да са източник на шум. Посочва, че при извършената проверка лицето се е легитимирало като технически ръководител, което обаче не означава, че той не е вдигал шума, като касаторът подкрепя твърденията си с показанията на разпитания свидетел Д. И., който лично е присъствал при извършването на проверката и е

потвърдил, че наказаното лице сам и със собствени действия е вдигал шум, както от удари в тъпи предмети, така и от режещи машини. В заключение моли решението да бъде отменено, а наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касация - М. М. И., чрез адв. М. Я., в депозиран отговор на касационната жалба от 12.11.2024 г. излага съображения за неоснователност на касационната жалба, като поддържа, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 14.11.2023 г., около 14.10 часа, при извършена проверка на място от инспектори от район „Студентски“ – Столична община, е установен шум от електрическа режеща машина и чукане в строителен обект, находящ се в [населено място], УПИ XI – 571,4771,4772, 4790, кв. 5, м. „В. – ВЕЦ - С.“.

За установеното нарушение е съставен е АУАН № 88/14.11.2023 г. на М. М. И., на длъжност -технически ръководител.

Във връзка с издадения АУАН е издадено и обжалваното пред Софийски районен съд НП № СОА23-РД11-1036 от 22.12.2023 г., с което на М. М. И. е наложена глоба в размер на 500 лева за нарушение на чл. 16а, ал. 5 ЗЗШОС.

Районният съд е приел, че при издаването на АУАН и НП не са констатирани допуснати съществени процесуални нарушения, които да са нарушили правото на защита на санкционираното лице и които не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на административнонаказателното производство.

За да отмени наказателното постановление съдът е приел, че същото е незаконосъобразно от материална гледна точка, тъй като в материалите по преписката не се съдържат доказателства или данни за това, че М. М. И. лично е извършвал действия на строителния обект, които да са източник на шум. Посочил е, че допустителството е наказуемо само в изрично предвидените от закона случаи, както и че ЗЗШОС такова не е уредено. По горните съображения е приел, че М. М. И. в качеството си на технически ръководител не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е издадено при неправилно приложение на материалния закон.

Настоящият съдебен състав не споделя извода на първоинстанционния съд, че в административнонаказателната преписка не се съдържат категорични доказателства относно авторството на деянието, описано в АУАН и НП. От свидетелските показания

на Д. И., дадени пред районния съд, се установява, че при извършената проверката на строителния обект, намиращ се в [населено място], ж.к. В.-ВЕЦ С., ул. Д. С.“ № 16, се е намирал М. М. И., който се е представил на проверяващите лица за технически ръководител на обекта, както и че шумът е предизвикан от режеща машина за разфасоване на тухли, тип „циркуляр“. Установява се също така, че поводът за проверката са получените в районната администрация множество сигнали за шум в интервала 14-16 часа, излъчван във връзка с осъществяваната строителната дейност на обекта. По делото няма данни при проверката да са присъствали други лица, а и няма такива твърдения от страна и на двете страни, поради което следва да се приеме, че шумът от режещата машина за разфасоване на тухли, тип „циркуляр“, е предизвикан от посоченото в АУАН и НП лице. Обстоятелството, че при проверката М. М. И. се е легитимирал като технически ръководител на обекта е без значение, тъй като отговорността му е ангажирана в лично качество като физическо лице, което със своите действия, е предизвикал шума. Посочването на длъжността на нарушителя в АУАН и НП не може да обоснове извод, че отговорността му е ангажирана в качеството на лице, което е допуснало, излъчването на шум в строителния обект, най-малкото защото в АУАН и НП няма такива фактически твърдения или установявания. Напротив както в АУАН, така и в НП, е посочено, че М. М. И. е осъществил излъчването на шум от работеща електрическа машина и чукане върху предмети, което е достатъчно за да се ангажира административнонаказателна отговорност по чл. 16а, ал. 5 ЗЗШОС, тъй като както по-горе се посочи е без значение в какво качество и на каква длъжност същият е изпълнявал възложените му строителни дейности на обекта.

Разпоредба на чл. 16а, ал. 5 ЗЗШОС забранява излъчването на шум по време на строителство за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч. При безспорно констатираното от направената на 14.11.2023 г. в 14.10 часа проверка в обекта, излъчване на шум, в резултат на строително-монтажни дейности, извършени от намиращият се в обекта М. М. И., неправилно районният съд е приел, че отговорността му е ангажирана в условията на допустителство. Както в АУАН, така и в НП, са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може М. М. И. да разбере какво е нарушил. Видно от описанието на нарушението в АУАН и НП няма въобще наведени твърдения за осъществяване на административно нарушение от друг работник или служител, за което техническият ръководител на обекта като лице - ръководител, да е допуснал извършването му с бездействие, нито е направена квалификация на деянието като такова по чл. 24, ал. 2 ЗАНН.

Обстоятелството, че намиращият се в строителния обект работник се е представил като технически ръководител на обекта и това е посочено в АУАН и НП няма никакво отношение към съставомерността на деянието. За да е изпълнен фактическият състав на нарушението по чл. 16а ал. 5 ЗЗШОС е необходимо да се установи излъчването на шум по време на строителство за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч., което в случая безспорно е констатирано от проверяващите органи и не се оспорва от ответника. Безспорно установено е също така, че на строителния обект се е намирал М. М. И., който без възражения е подписал съставения му АУАН.

Поради горните съображения решението на районния съд следва да бъде отменено като неправилно, а издаденото НП потвърдено.

При този изход на спора в полза на касатора следва да се присъдят разноси за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 28.09.2024 г., постановено по НАХД №10506/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 11-ти състав и вместо него:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СОА23-РД11-1036 от 22.12.2023 г., издадено от Кмета на Столична община.

ОСЪЖДА М. М. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата в размер на 100 лева, разноси по делото.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: